

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij negen middelen aan.

1) Eerste middel:

— De Commissie is haar verplichting om de berekening van de geldboete te motiveren niet nagekomen en heeft het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

2) Tweede middel:

— De Commissie is haar verplichting om de berekening van de op verzoekster toe te passen vermenigvuldigingsfactor te motiveren niet nagekomen en heeft bij de berekening van deze factor het gelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel geschonden.

3) Derde middel:

— De Commissie heeft het evenredigheidsbeginsel geschonden door de geldboete van verzoekster op dezelfde wijze vast te stellen als de aan de Europese producenten op te leggen geldboete.

4) Vierde middel:

— De Commissie heeft bij de beoordeling van de weerslag van verzoeksters gedrag en bij de berekening van haar geldboete ten onrechte geen rekening gehouden met economische en technische bewijzen.

5) Vijfde middel:

— De Commissie heeft de duur van het vermeende kartel niet correct vastgesteld.

6) Zesde middel:

— De Commissie heeft bij de opsplitsing van het voor TM T&D vastgestelde uitgangsbetrag tussen verzoekster en een andere onderneming een onjuiste verhouding toegepast, en aldus het gelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel geschonden.

7) Zevende middel:

— De Commissie is haar motiveringsplicht niet nagekomen bij de vaststelling van de verhouding volgens welke het voor TM T&D vastgestelde uitgangsbetrag tussen verzoekster en een andere onderneming diende te worden opgesplitst.

8) Achtste middel:

— De Commissie heeft het uitgangsbetrag voor verzoekster voor de periode vóór de oprichting van TM T&D volgens een onjuiste methode vastgesteld, en heeft aldus het gelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel geschonden.

9) Negende middel:

— De Commissie heeft de methode voor de vaststelling van het uitgangsbetrag voor verzoekster voor de periode vóór de oprichting van TM T&D niet toereikend gemotiveerd.

Beroep ingesteld op 17 september 2012 — bpost/Commissie

(Zaak T-412/12)

(2012/C 343/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: bpost (Brussel, België) (vertegenwoordiger: D. Geradin, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— de artikelen 2, 5, 6 en 7 van het besluit van de Commissie van 25 januari 2012 betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunmaatregel SA.14588 (C 20/09) ten behoeve van De Post — La Poste (thans bpost), gepubliceerd in het Publicatieblad van de EU op 29 juni 2012 (PB L 170, blz. 1), nietig verklaren;

— verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1) Schending van de artikelen 106, lid 2, VWEU en 107, leden 1 en 3, VWEU, kennelijk onjuiste beoordeling en schending van het beginsel van gelijke behandeling, omdat ten onrechte was geconcludeerd dat het door bpost in stand gehouden retailnetwerk geen afzonderlijke dienst van algemeen economisch belang (DAEB) was en bijgevolg was vastgesteld dat de van de Belgische Staat ontvangen compensatie voor het retailnetwerk overcompensatie vormde.

2) Schending van de artikelen 106, lid 2, VWEU, 107, leden 1 en 3, VWEU en kennelijk onjuiste beoordeling omdat ten onrechte de slotsom was bereikt dat de kosten van het retailnetwerk, die teweeg worden gebracht door de universeledienstverplichting, niet in aanmerking mogen worden genomen bij de berekening van het bedrag van de winst uit de voorbehouden sector van de universele dienst dat een redelijke winst te boven gaat.

3) Schending van de artikelen 107 VWEU en 106, lid 2, VWEU en schending van het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling omdat ten onrechte de slotsom was bereikt dat de nettokosten van andere DAEB's dan de postdienst moeten worden gecompenseerd met alle winsten uit de voorbehouden sector van de universele dienst voor zover deze winsten hoger zijn dan een redelijke winst.

- 4) Schending van de artikelen 107 VWEU en 106, lid 2, VWEU en van het beginsel van het verbod van terugwerkende kracht omdat volledig is verzuimd de tussen 1992 en 2005 geaccumuleerde ondercompensatie van bpost over te dragen ter compensatie voor de bedragen van de gestelde overcompensatie van bpost tussen 2006 en 2010.

Beroep ingesteld op 20 september 2012 — Post Invest Europe/Commissie

(Zaak T-413/12)

(2012/C 343/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Post Invest Europe Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: B. van de Walle de Ghelcke en T. Franchoo, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 2, 5, 6 en 7 van het besluit van de Commissie van 25 januari 2012 betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunmaatregel SA.14588 (C 20/2009) ten behoeve van De Post — La Poste (thans bpost), gepubliceerd in het Publicatieblad van de EU van 29 juni 2012 (PB L 170, blz. 1), nietig verklaren;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

- 1) De slotsom van de Commissie dat het retailnetwerk geen afzonderlijke dienst van algemeen economisch belang (DAEB) was waarvoor aanspraak op compensatie bestaat, druist in tegen de artikelen 106, lid 2, VWEU en 107, leden 1 en 3, VWEU, vormt een kennelijk onjuiste beoordeling en schendt het beginsel van gelijke behandeling.
- 2) Het verzuim van de Commissie om een deel van de door de universeledienstverplichting teweeggebrachte kosten van het retailnetwerk in aanmerking te nemen bij de berekening van het bedrag van de winsten in de aan de universeledienstverplichting voorbehouden sector die boven de redelijke winst liggen, maakt in breuk op de artikelen 106, lid 2, VWEU en 107, leden 1 en 3, VWEU en vormt een kennelijk onjuiste beoordeling.
- 3) De slotsom van de Commissie dat de netto-kosten van andere DAEB's dan de postdienst moeten worden gecompenseerd met de winsten uit de voorbehouden sector van de universeledienstverplichting voor zover zij een redelijke winst te boven gaan, druist in tegen de artikelen 107 en 106, lid 2, VWEU en schendt het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling.
- 4) Schending van de artikelen 107 VWEU en 106, lid 2, VWEU en van het beginsel van het verbod van terugwerkende kracht omdat volledig is verzuimd de tussen 1992 en 2005 geaccumuleerde ondercompensatie van bpost over te dragen ter compensatie voor de bedragen van de gestelde overcompensatie van bpost tussen 2006 en 2010.